

[Hanne Reintoft.]

at søge at rette den skævhed, man burde have indset man havde indført ved den fulde folkepension, ved at sørge for en ordentlig tillægspension til dem, der kun har pensionen eller meget beskedne biindtægter ved siden af.

Vi får altså en pensionsform, hvor midlerne er tilvejebragt med de største ofre for de lavtlønnede, og hvor fordelene bliver størst for de bedrestillede. Samtidig får vi i en årrække en hård opsparingsform, hvis endelige fordele ikke nu ved opkrævningens begyndelse kan forklares befolkningen nøjagtigt, og hvis administration begrundet i rationalisering på et meget løst grundlag skal varetages blot af social- og finansministeren.

Der skal til fonden henlægges de 216 mill. kr., der indestår i Nationalbanken på statens konto for folke- og invalidepension. Som situationen er for de folke- og invalidepensionister, der er ude i vanskeligheder nu, var det måske en mere rimelig tanke, at man inden overgangen til den fulde folkepension og inden overgangen til denne tvangsopsparing, man vel nok får vedtaget, brugte det opsparede beløb til yderligere lettelser for de mennesker, der i dag skal leve af deres pension. Jeg vil også gerne her understrege det grundigt undersøgte og dokumenterede behov for yderligere omsorg, pleje og beskæftigelse, men kan absolut ikke være enig i, at pensionisterne ikke først og fremmest har behov for væsentligt forbedrede kontantydelse. Det er og bliver det største problem. Det er at skyde problemet fra sig at sige, at det løses ved omsorgsbehovenes tilfredsstillelse.

Må jeg derudover spørge ministeren — jeg håber meget på et klart svar — hvilke konsekvenser dette forslag, hvis det i 1976 føres ud i livet som skitseret, vil få for de tjenestemænd, der skal have den laveste tjenestemandspension.

Forslaget skal vel over for befolkningen tage sig ud som en social nyskabelse, som et socialt gode; det er det ikke. Det er et øget

skattetryk, en øget tvangsopsparing for befolkningen for yderligere at sikre staten midler, og den fordel, der loves befolkningen, og som man dårligt kan forklare hvad er, vil få en skæv fordeling på de dårligst stillede bekostning.

I den udformning kan vi selvfølgelig ikke støtte forslaget, men vil samtidig gerne understrege, at vi meget stærkt ønsker at medvirke til en forbedring for de pensionister, der skal leve af deres pension alene.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil takke ordførerne for deres bemærkninger i dag. Det gik jo igen hos forskellige ordførere, at det, man kom med nu, var en meget løs skitse, og at der ikke var klarhed over, hvad hensigten var. Jeg kan ikke acceptere det synspunkt. Det fremgår både af lovforslaget og af fremsættelsestalen, at hensigten med dette lovforslag er, at vi i nogle år skaber de økonomiske forudsætninger for at foretage en udbygning af de sociale pensioner. Med de forbehold, der må ligge i, at man ikke nøjagtigt ved, hvor stor fonden vil blive — alt afhænger af storudviklingen, provenuet af det særlige folkepensionsbidrag og antallet af pensionister — er der givet klare oplysninger om, at man forestiller sig en fond af en størrelse på omkring 7 milliarder kr., og at det med det nuværende indkomst- og prisniveau ville betyde — stadig med disse forbehold om antallet af pensionister osv. taget i betragtning — at man fra 1982 skulle kunne udbetale en tillægspension enten på 3.000 kr. til ægtepar, når begge er pensionister, og 2.000 til andre pensionister, eller på ca. 1.800 kr. pr. pensionist, og at udbetalingerne i de to forudgående terminer, nemlig fra 1976 til 1978 og fra 1979 til 1981, ville være henholdsvis $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ heraf.

Jeg kan derfor heller ikke godtage den bemærkning, som hr. Bundvad kom med. Man kan måske nok sige, at det kun er et barn i svøb, som det blev sagt, men vi ved nu godt, hvordan det vil komme til at se ud, når det bliver voksent; vi vil blot fastsætte